

ת"ד 4626/11/11 - מדינת ישראל נגד חדר תמימי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 4626-11-11 מדינת ישראל נ' תמימי
תיק חיצוני: 14495/11

בפני	כב' השופטת מרים קסלסי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	חדר תמימי
הנאשם	

ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד ענבואסי

החלטה

1. הנאשם טען טענות מקדמיות כנגד כתב אישום שהוגש נגדו והמייחס לו גרימת תאונת דרכים בנסיבות של חציית צומת ברמזור אדום (לפי סעיף 149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (**להלן: "החסד"פ**)) - פגם או פסול בכתב האישום, וטענת התיישנות לפי סעיף 8).
2. לגבי הפגם שנפל בכתב האישום, הטענה היא שכתב האישום הוגש **ללא אישור היועץ המשפטי לממשלה** לפי **סעיף 94(ג) לחסד"פ**. לטענת הסנגור אישור היועמ"ש נדרש משום שכתב אישום זה נמחק כבר עקב אי התייצבות ב"כ המאשימה בשני מועדים שנקבעו להקראה.
3. לגבי ה**תיישנות**, טען הסנגור כי לפי סעיף 239א לחסד"פ המועד להגשה הוא שנה מיום ביצוע העבירה ותקופה זו חלפה.

תגובת המאשימה

4. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה וטענה כי העדרו של תובע מאפשר מחיקת התיק בהתאם לסעיף 133 לחסד"פ ועם זאת, היות והתיק נמחק קודם להקראה הרי שסעיף 94(א) לחסד"פ חל, ומשכך אין להחיל את סעיף 94(ג) ואין צורך באישור היועץ המשפטי לממשלה.
- באשר להתיישנות טענה המאשימה כי היות ומדובר בתיק תאונת דרכים (עוון) תקופת התיישנות היא 5 שנים ולא שנה, כאמור בסעיף 9 לחסד"פ.

5. באשר לטענת הפסלות בכתב האישום:

סעיף 133 לחסד"פ קובע כדלקמן:

" לא התייצב התובע במועד שנקבע למשפט אף על פי שהודע לו המועד, ובית המשפט לא ראה לדחות את המשפט למועד אחר, ינהג בית המשפט כאמור בסעיף 94 כאילו חזר בו התובע מהאישום, אולם רשאי הוא להרשיע את הנאשם בעבירה המתגלית מן העובדות שהודה בהן או שהוכחו, ולגזור את דינו."

סעיף 94 לחסד"פ קובע:

"(א) חזר בו תובע מאישום לפני תשובת הנאשם לאישום, יבטל בית המשפט את האישום; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית המשפט את הנאשם מאותו אישום.
(ב) בהסכמת התובע והנאשם רשאי בית המשפט לבטל אישום, בכל עת עד להכרעת הדין, ודין הביטול יהיה כדין ביטול לפני תשובת הנאשם.
(ג) אישום שבוטל, לפי סעיף קטן (ב), לא יוגש מחדש אלא באישור היועץ המשפטי לממשלה ומטעמים שיירשמו."

השוני בין סעיף (א) לסעיף (ב) הוא בגורם המבקש לבטל את כתב האישום. בעוד שס"ק (א) מאפשר לתובע לחזור בו מכתב האישום, ובמידה והחזרה מאישום מתבצעת קודם להקראה הרי שביטול כתב האישום לא חוסם הגשת התיק מחדש. במידה והחזרה מהאישום תבוצע לאחר ההקראה - המשמעות הינה זיכוי ולא ניתן יהיה עוד להגיש האישום כלל. שכן תעמוד לנאשם טענה שכבר הורשע/זוכה (סעיף 149(5) לחסד"פ).

לעומת זאת ס"ק 94(ב) דן במקרה בו התובע והנאשם מבקשים יחדיו ביטול התיק בכל שלב של המשפט, או אז ניתן יהיה להגיש התיק מחדש באישור היועמ"ש ומנימוקים מיוחדים בהתאם לסעיף 94(ג).

בנסיבות המקרה דנן ב"כ המאשימה לא התייצב לדיון פעמיים, בית המשפט עשה שימוש בסמכותו בהתאם לסעיף 133 לחסד"פ והורה על מחיקת התיק, ואולם מאחר ומדובר היה בשלב שקודם להקראה אין מקום להחיל את הוראות סעיף 94(ב) ו-(ג), אלא לראות באי התייצבותו של ב"כ המאשימה כחזרה של המאשימה מכתב האישום לפני ההקראה בהתאם לחלופה הראשונה בסעיף 94(א).

ראה לדוגמה: **קפ (אי') 1572/96 בן יקיר נ' בן יקיר**, מיום 6.1.02 (פורסם בנבו, פסקה 9 להחלטה).

אשר על כן אני קובעת כי אין לקבל הטענה כי הגשה מחדשת של כתב האישום בנסיבות המקרה הנ"ל מותנית באישור מיוחד של היועמ"ש.

6. **באשר לטענת ההתיישנות**, התיק הוגש מחדש ביום 7.4.14 כשהעבירה התרחשה ביום 8.11.11. היות ומדובר בעבירה מסוג עוון שכרוכה גם בתאונת דרכים, בהתאם להוראת סעיף 239 א לחסד"פ תקופת ההתיישנות אינה שנה אלא התקופה הרגילה הקבועה לעוון - 5 שנים (סעיף 9 לחסד"פ). לא זו אף זו, ברשימת העדים שבכתב האישום מופיע השוטר שגבה הודעה, משמע הודעה נגבתה מהנאשם סמוך לאירוע. זימונו של הנאשם לחקירה עוצרת אף היא את מנין הימים (ס' 239 א(א) לחסד"פ).

משכך אני דוחה גם את הטענה המקדמית השניה בדבר התיישנות.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ד, 11 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים בפקס

במועד שנקבע לשימוע ההחלטה - 14.9.14 שעה 13:00 ישיב הנאשם לאישום.